

CHÚA LUÔN CÒN MÃI

Phanxicô

1. Ngàn ngàn năm sau khi ruộng dâu đã hóa biển xanh.
2. Ngàn ngàn năm xưa khi màn đêm giăng cõi hồng hoang.
3. Người nhìn dương gian như lửa thiêng soi giữa bụi gai.
4. Người ở bên tôi trong nỗi trôi năm tháng đầy vui.

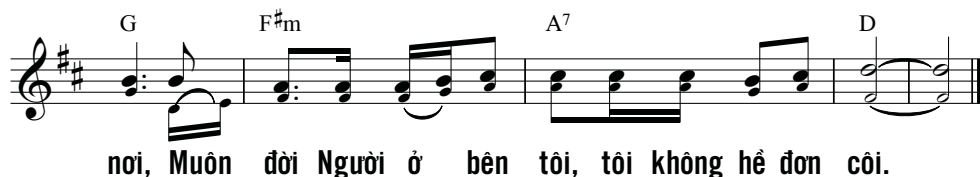
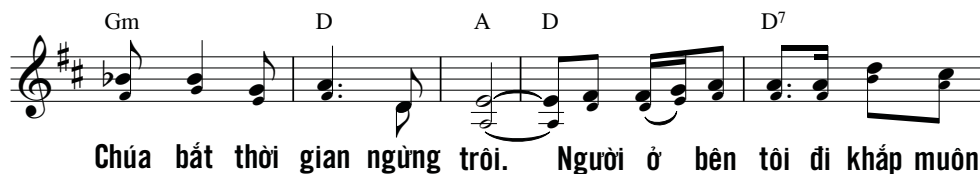
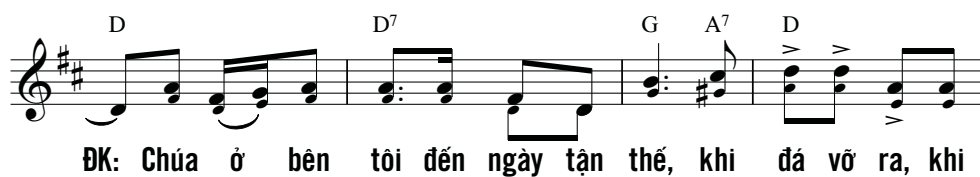
Và sao trên trời đã thành cát biển âm thầm.
 Và cây huy hoàng chưa trông khắp nẻo địa đàng.
 Người đưa nhân loại như cột mây mở đường dài.
 Nguồn ơn cho đời như là cát biển sao trời.

Thì Chúa vẫn còn đây luôn còn mãi, êm ái hai đầu thời
 Người đi trước thời gian luôn hằng hữu, không vương theo vòng ngày
 Bàn tay Chúa hiển linh trong nhịp sống, sợi tóc trên đầu rụng
 Nhìn theo suốt thời gian không bờ bến, con ví như là giọt

gian, năm tháng không hề mờ tan. Người không biết vội
 đêm, không nhớ nhung, không mờ quên. Người không có cội
 đi, Chúa biết Chúa lo từng khi. Người chăm sóc cuộc
 sương, trong Chúa như là đại dương. Giọt sương sống từng

*Triều đại Ngài: thiên niên vĩnh cửu,
 vương quyền Ngài vạn đại trường tồn.
 Chúa thành tín trong mọi lời Chúa phán,
 đầy yêu thương trong mọi việc Người làm.
 (Tv 145, 13)*